

D E N P Á N Ě

24. neděle v mezidobí

11. září

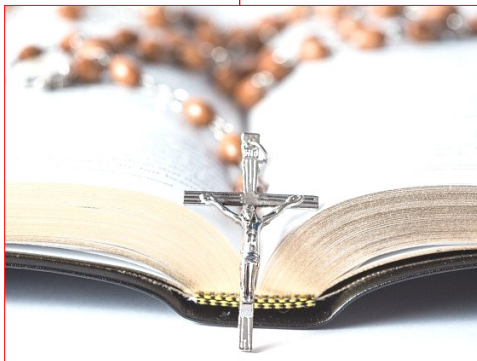
neprodejné

K zamyšlení

Všimněme si ale úvodních dvou vět dnešního evangelia. Kvůli těm dvěma větám je vlastně vyprávěn seriál tří podobností a Lukáš tyto věty neopakuje jen jako historickou reminiscenci, ale i jako výzvu svým posluchačům a tedy dnes i nám. Ježíšovi učedníci až do dnešních dnů nejsou vázáni jen následovat příklad svého Pána a Mistra, ale jsou také vázáni přímo pokračovat v jeho díle. Máme tedy dnes "přijímat hříšníky a jíst s nimi". Tím ovšem není myšleno jen společné posezení u stolu, ale vstupování křesťana do užšího společenství s hříšníky. Jak to dělat?

Odpověď není zcela jednoduchá. Víme, že dost záleží na tom, s kým se člověk stýká. Pokud má "špatné kamarády", působí to na něho zpravidla špatně a je nebezpečí, že mezi nimi uvízne. Toho jsou si křesťané mnohdy vědomi a věc řeší buď tak, že se snaží stýkat se jen s lidmi "hodnými", "našimi", nebo tak, že se radši moc nestýkají s nikým. Je to sice "politika" dost účinná, ale je v Ježíšově duchu? Můžeme právem namítnout, že my

nejme Ježíš, že si tedy nemůžeme dovolit to, co si mohl dovolit on. Je to pravda. On byl plný Boha v nejvyšší možné míře, když byl Božím synem, jedné podstaty s Otcem. On se tedy nemohl stát s hříšníky hříšníkem, naopak, on mohl hříšníkům přiblížit Boží skutečnost v nejplnější míře. Proto ho zřejmě i hříšníci hledali. Z toho ovšem už vysvítá správné řešení pro nás. Máme přijímat hříšníky a jíst s nimi, ale

abychom si to mohli dovolit a aby to těm hříšníkům bylo k dobrému, musíme být co nejvíce plní Boha, jeho Ducha, nejen své člověčiny. Řešení není tedy v tom, stranit se Boha, abych neodrazil hříšníky, ale v tom, být Boha plný. A do jaké míry se to v nás bude usku-

tečňovat, do té míry budeme schopni (ale také povinni!) přijímat hříšníky do svého blízkého společenství. Jak bude toto "přijímání hříšníků" vypadat, to jistě určí konkrétní životní okolnosti každého křesťana. Společné je to, že toto přijímání hříšníků bude stát na vědomí, že Bůh je hledá ne, že my na nich pácháme dobré skutky v náš vlastní prospěch. Ovšem nikdy nás to neopravňuje ke ztrátě respektu vůči osobnosti a svobodě druhých. Přijímat hříšníky není totiž, co násilně je převychovávat.

Texty k rozjímání

PONDĚLÍ 12.9.

1 Kor 11,17-26.33

Lk 7,1-10

ÚTERÝ 13.9.

1 Kor 12,12-14.27-31a

Lk 7,11-17

STŘEDA 14.9. svátek

Povýšení svatého Kříže

Nm 21,4b-9

Fp 2,6-11

Jan 3,13-17

Sám Ježíš v noční rozmluvě s Nikodémem předpovídá své utrpení a dává mu smysl. Vzpomenu na nemocné, vězněné, trpící – s vírou, že i na nich se ukáže oslavení!

ČTVRTEK 15.9. památka

Panny Marie Bolestné

Žid 5,7-9

Jan 19,25-27

Lk 2,33-35

Ano, naše Matka Maria stojí pod křížem svého Syna. Mohu myslet na maminky, které ztratily své děti. Kéž mají sílu stát a nezhroutit se. Není samozřejmost zůstat vzpřímeně stát v utrpení a obstát.

PÁTEK 16.9.

1 Kor 15,12-20

Lk 8,1-3

SOBOTA 17.9.

1 Kor 15,35-37.42-49

Lk 8,4-15

NEDĚLE 18.9.

25. neděle v mezidobí

Am 8,4-7

1 Tim 2,1-8

Lk 16,1-13

1. čtení Ex 32,7-11.13-14

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Sestup dolů, neboť tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, přivodil si zkázu. Uhnuli brzo z cesty, kterou jsem jim přikázal. Ulili si býčka a klanějí se mu, obětují mu a říkají: Izraeli, to je tvůj Bůh, který tě vyvedl z egyptské země.“ Hospodin řekl dále Mojžíšovi: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé šíje. Nebraň mi, ať vzplane můj hněv proti nim, ať je vyhubím; z tebe však udělám veliký národ.“ Mojžíš konejšil Hospodina, svého Boha, slovy: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a mocnou rukou z egyptské země? Rozpomeň se na Abraháma, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu a zdědí ji navěky.“ A Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu.

Žalm

Vstanu a půjdu k svému Otci.

Smiluj se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství, – pro své velké slitování zahlad' mou nepravost. – Uplně ze mě smyj mou vinu – a očist' mě od mého hříchu.

Stvoř mi čisté srdce, Bože! – Obnov ve mně ducha vytrvalosti. – Neodvrhuj mě od své tváře – a neodnímej mi svého svatého ducha.

Otevři mé rty, Pane, – aby má ústa zvěstovala tvou chválu. – Mou obětí, Bože, je zkroušený duch, – zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.

2. čtení 1 Tim 1,12-17

Děkuji tomu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za věrného a vzal mě do služby, ačkoli jsem byl dříve rouhač, pronásledovatel a násilník. Dostalo se mi však milosrdenství, protože jsem to dělal z nevědomosti ve své nevěře. Milost našeho Pána se však na mně tím

hojněji projevila s vírou a láskou v Kristu Ježíši. Na tuto nauku je spolehnutí a zaslouží si, aby se jí naprosto věřilo: Ježíš Kristus přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já mezi ně patřím na prvním místě. Ale právě proto jsem došel milosrdenství, aby tím Ježíš Kristus na mně jako na prvním ukázal celou svoji shovívavost; já jsem měl být příkladem pro ty, kdo v něho v budoucnosti uvěří, a tak dosáhnou věčného života. Králi věků, Bohu nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému buď čest a sláva na věčné věky. Amen.

Evangelium Lk 15,1-32

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch devětadevadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.' Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují. Dále řekl: "Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: 'Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.' On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad, a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedal. Tu šel do sebe a řekl: 'Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k své mu otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už nejsem hoden, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!' Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut souci-

Evangelium Lk 15,1-32

tem příběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: 'Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už nejsem hoden, abych se nazýval tvým synem.' Ale otec nařídil služebníkům: 'Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!' A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: 'Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.' Tu se (starší syn) roz-zlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: 'Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se po-veselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohýřil tvůj majetek s ne-věstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!' Otec mu od-pověděl: 'Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.'

Ohlášky

♣ Ve sbírce na opravy se vybralo ve Fulneku 11 020 Kč, Děrném 2 640 Kč, Stachovicích 2 320 Kč, Lukavci 2 540 Kč a Vrchách 720 Kč.

♣ Každé úterý se schází na faře ve 20 hodin společenství mužů a otců.

♣ Ve středu v 8:30 zveme na faru seniory.

♣ V pátek po mši svaté budou mít setkání ministranti.

♣ Pouť k svatému Matouši v Jílovci se bude letos konat v sobotu 17. září. Z Fulneku půjde pěší pouť. Program pouti: 12:30 – sraz u kostela Nejsvětější Trojice ve Fulneku, 13:00 – odchod od kostela sv. Petra a Pavla v Děrném, 13:30 – modlitba růžence, 14:00 – mše svatá. Po mši svaté, u příležitosti 90 výročí založení Sboru dobrovolných hasičů, půjdeme společně na hřbitov, kde se budeme společně modlit za zemřelé místní hasiče.

♣ V neděli zveme do kostela ve Stachovicích na dožínkovou mši svatou.

♣ V neděli bude pravidelná sbírka na církevní školy.

♣ V říjnu začínáme s přípravou k svatému biřmování. Biřmování se často nazývá svátost křesťanské dospělosti. Přihlásit se mohou mládí od 9. třídy a starší mládež. Zveme také k přípravě dospělé, kteří ještě nepřijali svátost biřmování. Přihlášky si vyzvedněte v zadu v kostele.

Úmysly mší svatých

11.9. – 18.9.2016

Fulnek

- Ne 11.9. Za zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
- Út 13.9. Na poděkování za 40 let života a za vyprošení nových milostí pro Ondřeje a rodinu Westenrieder
- St 14.9. Mše svatá za farnost
- Čt 15.9. Za † Jaroslava Dreslera a živou rodinu
- Pá 16.9. Za † Ludmilu Dulanskou, manžela a rodiče
- So 17.9. Za dar zdraví a požehnání pro živou rodinu
- Ne 18.9. Za † Jana Matějku, rodiče z obou stran a za živou rodinu

Stachovice

- Ne 11.9. Za † rodiče Duškovy, syny s manželkami a vnuka
- Út 13.9. _____
- Ne 18.9. Za † rodiče Vlkovy, dceru, syna, zetě a živou rodinu

Děrné

- Ne 11.9. Za † Bohumíra Storzera a otce
- St 14.9. Za † Oldřišku Daňovou
- Ne 18.9. Za † rodiče Dubcovy a duše v očištění

Lukavec

- Ne 11.9. Ohneiser
- Čt 15.9. _____
- Ne 18.9. _____

Vrchy

- Ne 11.9. Za † Marii Šebestovou
- Ne 18.9. Za † Zdeňku Pavlíkovou